

Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed
*Ministerie van Onderwijs, Cultuur en
Wetenschap*

**Een museum voor de Aukaanse
gemeenschap in Diitabiki en omgeving**

3 november 2017

Colofon

Programma Gedeeld
Cultureel Erfgoed
Projectnaam
Advies Diitabiki
Versienummer 2.0
Projectleider
Arjen Kok
Contactpersoon
Hanna Pennock

Bijlagen 1

Auteur
Arjen Kok

De Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed dankt alle betrokkenen die hebben meegewerkt en deelgenomen aan het project, de verkenningen in Suriname en Nederland, de expertmeeting op 23 november 2016 in Paramaribo en de expertmeeting op 7 april 2017 in Arnhem en degenen die hebben meegewerkt aan de totstandkoming van het advies. Hun bijdrage is van groot belang geweest.

Inleiding en werkwijze

Op 26 juli 2016 heeft de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed een brief van Gaaman Bono Velanti ontvangen waarin deze advies en ondersteuning vraagt "bij het inventariseren, verwerken en bewaren" van het cultureel erfgoed van Diitabiki en omgeving. De Gaaman vroeg om deze ondersteuning in het kader van het programma Gedeeld Cultureel Erfgoed van de RCE.

In de initiële fase, voorafgaand aan het verzoek aan de RCE, vonden gesprekken met de Gaaman plaats en zijn de visie, doelen en projectdefinitie geformuleerd. De Gaaman heeft vervolgens opdracht gegeven aan Thomas Polimé om te zoeken naar partners voor ondersteuning, begeleiding en advisering.

Na enkele gesprekken met de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed heeft Thomas Polimé de Gaaman geadviseerd om deze organisatie te vragen voor advisering en ondersteuning. In 2016 werd het verzoek gedaan aan de RCE voor advisering en ondersteuning.

In 2016 is ter voorbereiding van het advies een verkennend bezoek gebracht aan Suriname, waarbij een bezoek is gebracht aan Diitabiki voor een overleg met de Gaaman en zijn Kabinet. Daarnaast is met stakeholders in Suriname en Frans Guyana gesproken.

In 2017 is een delegatie van de Gaaman naar Nederland gekomen voor verdere gesprekken en verkenning van de mogelijkheden van samenwerking en ondersteuning bij een toekomstig museumproject. De delegatie bestond uit:

Kapitein Johan Djanie (lid kabinet Gaaman Bono Velanti)

Wensley Misiedjan (penningmeester Vereniging Aukaanse Gezagsdragers)

Fidelia Graand Galon (erevoorzitter internationaal Marron Vrouwen Netwerk)

John Setoe Misiedjan (lid kabinet Gaaman Bono Velanti)

Beide onderdelen van de voorbereiding zijn afgerond met een expertmeeting, respectievelijk op 23 november 2016 in Paramaribo, Suriname, en op 7 april 2017 in Arnhem, Nederland.

Het advies is opgesteld met gebruikmaking van de resultaten van de verkennende gesprekken en bezoeken en van de beide expertmeetings.

Bij de totstandkoming van het advies is dankbaar gebruik gemaakt van de inbreng van Thomas Polimé. Zijn kennis van de Aukaanse cultuur en het cultureel erfgoed en zijn netwerk in de Aukaanse gemeenschap in Suriname en Nederland zijn van groot belang voor de voorbereiding, de totstandkoming en de toekomst van dit advies.

Cultureel erfgoed van de Aukaanse gemeenschap in Diitabiki en omgeving

Het cultureel erfgoed van de Aukaanse gemeenschap in Diitabiki en omgeving is eeuwenoud en gaat terug tot het ontstaan van deze gemeenschap in de 17^e eeuw. De gemeenschap is toen gesticht door totslaafgemaakten die de plantages van de nieuwe kolonie in Suriname wisten te ontvluchten en zich vestigden stroomopwaarts aan de Marowijne en Tapanahonyrivier. Het cultureel erfgoed bestaat uit een complex geheel van materiële en immateriële uitingen dat samenhangt met het dagelijkse, sociale en spirituele leven van de Aukaanse gemeenschap.

De cultuur en het cultureel erfgoed van de Aukaanse gemeenschap in Diitabiki en omgeving staan al langere tijd onder druk en dreigen verloren te gaan. Jongere generaties trekken naar de stad of verder om een opleiding te kunnen volgen en werk te vinden. De binnenlandse oorlog in Suriname van de jaren '80 en '90 heeft ingrijpende gevolgen gehad voor de gemeenschap. De globalisering van de economie is ook voor Diitabiki tegelijkertijd een kans en een bedreiging. Het behoud en de overdracht van het cultureel erfgoed heeft sinds de tweede helft van de 20^e eeuw de eerdere vanzelfsprekendheid verloren. De overtuiging dat de tradities en het cultureel erfgoed zorg en aandacht behoeven om niet verloren te gaan voor toekomstige generaties bestaat al langer. De huidige Gaaman deelt deze overtuiging en heeft daarom een verzoek om advies en ondersteuning gericht aan de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE).

De vraag

De vraag van Gaaman Bono Velanti en zijn kabinet luidt als volgt:

Ondersteun ons bij het creëren van mogelijkheden voor het bewaren van het cultureel erfgoed van de Aukaanse gemeenschap en eventueel het produceren daarvan. Er is behoefte aan een museum in Diitabiki, waar het Aukaanse cultureel erfgoed de zorg en aandacht kan krijgen die nodig zijn om het te behouden en over te dragen aan toekomstige generaties.

Daarnaast wordt ondersteuning gevraagd bij de capaciteitsopbouw op het gebied van behoud en beheer van collecties, bij het bevorderen van culturele eigenwaarde en bij duurzaam cultuurbehoud. De mensen die de zorg hebben voor het behoud en beheer van de collectie, die het museum beheren en de activiteiten organiseren voor de ontsluiting en de overdracht moeten voor hun taak worden opgeleid.

Het museum moet een plek zijn waar het cultureel erfgoed bewaard en tentoongesteld kan worden, waar ontmoetingen kunnen plaatsvinden en educatieve programma's aangeboden kunnen worden. Het museum zal een centrale plek in de gemeenschap van Diitabiki en omgeving moeten vormen waar het cultureel erfgoed en de cultuur van de Aukaanse gemeenschap levend en levendig gehouden worden.

Gaaman Bono Velanti onderstreept dat het museum zich moet richten op de Aukaanse gemeenschap. Het doel van het museum is de ondersteuning van de Aukaanse gemeenschap bij het behoud en de overdracht van hun traditionele cultuur en het behoud van de materiële en immateriële uitingen die daarmee samenhangen.

De Aukaanse gemeenschap is in de eerste plaats de gemeenschap die leeft in Diitabiki en omgeving. Vervolgens zijn dat de leden van de Aukaanse gemeenschap die elders in Suriname

en Frans Guyana wonen. En ten slotte gaat het om de Aukaners die wonen in Nederland, Frankrijk, de Verenigde Staten en elders.

Het museum sluit uiteraard geen bezoekers uit. Bezoekers van elders die Diitabiki aandoen zullen zeker geïnteresseerd zijn en het museum zal hen van harte ontvangen. Het museum is er evenwel voor de Aukaanse gemeenschap in Diitabiki en elders. De organisatie, inrichting en activiteiten van het museum zullen daarom op hen gericht zijn.

De focus van het museum is gericht op de cultuur van de Aukaanse gemeenschap in Diitabiki en omgeving. De traditionele gezagsstructuur en het dagelijks leven en cultuur vormen daarbij de twee grote thema's.

Advies

Het advies aan Gaaman Bono Velanti is een museum te realiseren in Diitabiki dat kan voorzien in de behoefte van de Aukaanse gemeenschap om het traditionele culturele erfgoed te behouden en te beheren, dat de gemeenschap kan ondersteunen en stimuleren in de overdracht van het cultureel erfgoed en dat het levende karakter van de cultuur en het cultureel erfgoed kan versterken.

Het museum zou zich daarom moeten richten op drie taken:

- het bewaren en beheren van Aukaans cultureel erfgoed
- het ontsluiten en overdragen van Aukaans cultureel erfgoed
- het stimuleren en ondersteunen van het levend houden van Aukaans cultureel erfgoed

Het is belangrijk om op te merken dat het hierbij gaat om zowel materieel als immaterieel erfgoed.

Het is van groot belang dat het museum gedragen wordt en gedragen kan blijven worden door de eigen gemeenschap. Zij zijn de experts en stakeholders wanneer het gaat om Aukaanse cultuur en cultureel erfgoed. Het is daarom belangrijk dat vanaf het begin de inspanningen er op zijn gericht dat mensen uit de Aukaanse gemeenschap de verschillende functies in en om het museum vervullen. Dat betekent dat bij de realisatie en de opbouw zoveel mogelijk gebruik gemaakt wordt van eigen mensen, inzet en middelen om het museum tot stand te brengen. Alleen voor zover er (tijdelijk) onvoldoende kennis en kunde beschikbaar is binnen de Aukaanse gemeenschap, kan externe ondersteuning aangetrokken worden. Die zou dan in de eerste plaats gericht zijn op de opbouw van capaciteit binnen de Aukaanse gemeenschap. Ondersteuning van buitenaf zou in principe steeds gericht moeten zijn op capaciteitsopbouw: opleiding en training van mensen uit de Aukaanse gemeenschap.

Aangezien het museum geheel moet worden opgebouwd is een geleidelijke, gefaseerde aanpak aan te raden, die rekening houdt met de mogelijkheden van de Aukaanse gemeenschap om het initiatief te ontwikkelen en te dragen. Het gaat niet alleen om het realiseren van een gebouw met museale faciliteiten. Het gaat ook en vooral om de opbouw van een goede organisatie binnen de Aukaanse gemeenschap en in nauwe samenwerking met de Gaaman en het traditioneel gezag. De duurzaamheid van het initiatief hangt daar ten nauwste mee samen.

Fasering

Het advies onderscheidt twee fasen in de ontwikkeling van een museum in Diitabiki.

De eerste fase is in de eerste plaats gericht op de opleiding en training van de mensen uit de Aukaanse gemeenschap die de verantwoordelijkheid krijgen voor het museum. Daarnaast wordt in deze fase een begin gemaakt met de opbouw van een collectie en er wordt een (voorlopige) bewaarfunctie voor de collectie gerealiseerd.

Deze eerste fase is ook bedoeld voor de activiteiten, zoals fondsenwerving, die leiden naar de volgende fase, waarin een nieuw museumgebouw wordt gerealiseerd.

De tweede fase voorziet in het realiseren van een nieuw gebouw in Diitabiki waarin verschillende museale functies kunnen worden ondergebracht.

Fase 1

In deze eerste fase worden de 'trekkers' en 'dragers' van het museum geïdentificeerd. Zij moeten worden opgeleid en getraind voor de belangrijkste museale taken en werkzaamheden. De opleiding en training kan in een aantal workshops ter plaatse worden georganiseerd. Daarnaast is het mogelijk dat delen van de opleiding elders worden gevolgd.

In de eerste fase wordt vooral geïnvesteerd in de opbouw van de lokale capaciteit om een museum te ontwikkelen en te beheren. De bouw van een nieuw museumgebouw vindt plaats in de tweede fase. In de eerste fase wordt gebruik gemaakt van bestaande gebouwen.

Twee bestaande gebouwen in Diitabiki zijn inmiddels door de Gaaman aangewezen om te worden gerestaureerd en gebruikt voor de presentatie en beleving van de Aukaanse cultuur. Het betreft een kleiner gebouw met een woonfunctie, dat volgens een traditionele Aukaanse wijze is gebouwd. En een groter gebouw waarin recentere invloeden van buitenaf te herkennen zijn. In het grootste gebouw kan een bewaarfunctie (depot) voor objecten worden ingericht.

Deze twee gebouwen kunnen worden gebruikt als een belangrijke basis voor de ontwikkeling van een museale functie in Diitabiki.

Het draagvlak voor het museum bij de Aukaanse gemeenschap is van essentieel belang. Van meet af aan zal de ontwikkeling van het museum in samenspraak en samenwerking met de Aukaanse gemeenschap in Diitabiki en omgeving moeten plaatsvinden. De concepten voor de specifieke vorm en inhoud van de twee gebouwen en het nieuwe bouwplan worden daarom gezamenlijk ontwikkeld. De diversiteit van alle clans of lo's zoals ze in het Aukaans heten, zal richtinggevend zijn voor verschillende invulling en vorm van de gebouwen. Hierin zal het specialisme van de verschillende lo's in onder andere religie en kunst in zowel materieel als immaterieel cultuurgood terug te vinden zijn.

Om grotere delen van de lokale gemeenschappen erbij te betrekken en een eerste infrastructuur voor het museum te beproeven, zal de pilot worden afgerond met op Diitabiki een geheel eigen gemaakte culturele productie die een voorbeeld kan zijn van wat in het definitieve museum staat te gebeuren. Dat betekent dat het aantoonbaar een vorm van cultuurbehoud en cultuuremancipatie heeft, en dat het regionale aantrekkingskracht moet hebben.

Voor verschillende activiteiten zal financiering nodig zijn en zullen ook externe fondsen geworven moeten worden.

Het is daarom raadzaam de eerste fase te organiseren als een project en aan de verschillende activiteiten een begroting te koppelen (tijd en geld).

Concrete activiteiten in het project:

Werving en opleiding, opbouw van de museumorganisatie

- selectie van de mensen die de verschillende museale taken zullen gaan vervullen
- samenstelling van de organisatie (functieverdeling, taakomschrijving)
- organisatie workshops door trainers op het gebied van collectie- en museummanagement, educatie en publieksactiviteiten

Opbouw collectie

- opstellen collectieplan
- verwerven van objecten
- registratie en documentatie

Restauratie en inrichting van gebouwen

- ontwikkelen van een restauratie- en inrichtingsplan t.b.v. de museale functie
- uitvoering van de restauratie
- inrichting van de gebouwen

Fase 2

In de tweede fase wordt in Diitabiki een *nieuw* museumgebouw gerealiseerd met drie functies:

- het gebouw is geschikt voor het bewaren en tonen van materieel erfgoed,
- mensen kunnen elkaar daar ontmoeten en het verhaal van hun eigen cultuur vertellen en
- het is het vertrekpunt voor de beleving van het erfgoed in Diitabiki en omgeving.

Een nieuw gebouw onderstreept het belang en de betekenis van het Aukaanse cultureel erfgoed en maakt het mogelijk de verschillende functies te realiseren.

Nadat de eerste fase grondig is geëvalueerd en het project levensvatbaar is gebleken, wordt in dit deel van het project overgegaan tot het daadwerkelijk bouwen van het museum.

De tweede fase bestaat uit het ontwerp, de financiering, de bouw en inrichting van het museumgebouw.

Daarnaast worden opnieuw 'trekkers' en 'draggers' geïdentificeerd en getraind, o.a. met behulp van de 'trekkers' uit de eerste fase.

Concrete activiteiten (onder meer):

- Projectplanning Ontwerp, bouwtekeningen
- Fondswerving
- Bouw
- Inrichting

Bijlage

Programma van de verkenning in Suriname en Frans Guyana

Het programma van de verkenning in Suriname en Frans Guyana was gericht op nadere kennismaking met de Gaaman, de Surinaamse overheid en inspirerende voorbeelden van behoud en presentatie van Aukaans erfgoed.

Bij elk contact is de kern van het gesprek cursief weergegeven bij het betreffende programmaonderdeel.

Dinsdag 15 november Paramaribo

- Nederlandse Ambassade - *inzet moet meerjarig zijn, jongerenparticipatie is essentieel, ondersteuning uit diaspora is belangrijk*
- Ministerie Regionale Ontwikkeling - *verhouding tot overheid is punt van aandacht*
- Directoraat Cultuur - *inventaris immaterieel erfgoed biedt kans voor win-win*

Woensdag 16 november St. Laurent Frans Guyana en Moengo

- Camp de la Transportation - *inspirerend voorbeeld van presentatie culturen*
- Mama Bobi - *het zijn allemaal river people, ze zijn divers en hebben gelijke rechten, focus op eigentijdse noden*
- Studio Temb  - *sprek jongeren aan, behoud is delen*

Donderdag 17 november Diitabiki

- Gaaman en kabinet - *begin zo spoedig mogelijk*

Vrijdag 18 november Maripasula

- Groupe Anngui Fu Shi - *organiseer je eigen cultuureducatie en overdracht*

Zondag 20 november

- Ki Foko - *sta open voor vernieuwing van tradities en hun vormen*
- Temb  Art and Craft - *erfgoed biedt kansen voor ondernemers*

Maandag 21 november

- Fort Nieuw Amsterdam - *cultuureducatie moet in schoolprogramma*
- Plantage Frederiksdorp - *betrek jongeren vanuit opleiding bosbouw en toerisme*

Dinsdag 22 november

- Fort Zeelandia Surinaams Museum - *begin klein en bouw op*

Woensdag 23 november

- Expertmeeting - *een museum moet zich richten op het behoud en op het levend houden van de Aukaanse cultuur, niet alleen verzamelen en bewaren maar ook overdragen en vernieuwen.*

Programma van de verkenning in Nederland

Het programma van de verkenning in Nederland was gericht op kennismaking met inspirerende voorbeelden van behoud en beheer van cultureel erfgoed van lokale gemeenschappen en op Marronerfgoed in Nederland.

De delegatie van Gaaman Bono Velanti bestond uit:
Kapitein Johan Djanie (lid kabinet Gaaman Bono Velanti)
Wensley Misiedjan (penningmeester Vereniging Aukaanse Gezagsdragers)
Fidelia Graand Galon (erevoorzitter internationaal Marron Vrouwen Netwerk)
John Setoekoe (lid kabinet Gaaman Bono Velanti)

Bij elk programmaonderdeel is de kern van de bevindingen van het bezoek cursief weergegeven.

Maandag 3 april – Amsterdam

1. DutchCulture
2. Woonbootmuseum - *doe marktonderzoek*
3. Prins Clausfonds - *het fonds ondersteunt cultureel erfgoed in nieuwe creatieve projecten*
4. Imagine IC - *betrek mensen bij erfgoedvorming*
5. Amsterdam Museum - *benoem wat bindt (het 'DNA')*

Dinsdag 4 april - Den Haag

1. Workshop netwerkregie - *bewaar vooral betekenis*
2. Werkgesprek Guus Boudestein - *zoek verbinding van traditionele ambachten en creativiteit*
3. Nationaal Archief - *alles is digitaal en voor iedereen beschikbaar*

Woensdag 5 april – Rotterdam

1. Natuurhistorisch Museum Rotterdam - *eigentijdse natuur in eigen omgeving*
2. Wereldmuseum - *collecties zijn om te delen*
3. Verhalenhuis Belvedere - *laat mensen koken, eten en verhalen vertellen*
4. Freehouse - *eigen vaardigheden op een slimme manier inzetten, verbindingen creëren*
5. Niffo galerie/recycle studio - *mensen (en jongeren) zijn veel creatiever dan ze denken, geef ze de kans*

Donderdag 6 april – Tilburg, Arnhem

1. Peerke Donders Museum - *bouw van onderaf de gemeenschap op*
2. Textiellab - *traditionele technieken bieden mogelijkheden voor nieuwe creativiteit*
3. Kenniscentrum Immaterieel Erfgoed Nederland - *Marronerfgoed is rijke bron*
4. Openluchtmuseum Anansiboom - *maak verhalen*

Vrijdag 7 april – Arnhem

1. Expertmeeting - *er is behoefte aan een goede museale organisatie voor het behoud en de overdracht van de Aukaanse cultuur en de Aukaanse gemeenschap kan daar het voortouw in nemen.*
2. Visitors' talk

Inspirerende voorbeelden in Frans Guyana

Het eerste voorbeeld is een museum dat door de bevolking van een dorp in Frans Guyana is opgezet. Het dorp, Cacao, is een dorp van voormalig vluchtelingen uit Laos, de Hmongs. Het tweede voorbeeld betreft een tentoonstelling in een van de gebouwen van de voormalige gevangenis in de stad St. Laurent, in Frans Guyana.

Le Planeur Bleu, Cacao

Dit museum heeft zowel een natuurhistorisch als een volkenkundig karakter. De collectie van het museum bestaat uit bijzondere exemplaren van geprepareerde insecten, zoals spinnen, vlinders en duizendpoten.

Naast deze collectie is buiten het museum een vlindertuin aangelegd waar de vlinders in levenden lijve te bewonderen zijn.

Het museum is opgericht door enkele entomologen die bekendheid willen geven aan de fauna van Frans Guyana, in samenwerking met de Hmongs.

Naast de entomologische collectie, is er ook een collectie van textilia en andere objecten van de Hmongs. En daarnaast ook nog houtsnijwerk van Marrons en aardewerk gemaakt door inheemsen.

Het museum wordt beheerd door een enthousiaste leraar en lokale mensen uit Cacao. Er worden rondleidingen geven aan scholieren door de genoemde leraar en mensen uit het dorp die hiervoor getraind zijn.

Camp de la Transportation, St. Laurent

Het tweede voorbeeld gaat over een deel van de voormalige gevangenis van St. Laurent, een stad aan de Marowijne rivier in Frans Guyana. De voormalige gevangenis, "*Camp de la Transportation*" is omgebouwd tot een museum met diverse nevenactiviteiten.

In dit museum wordt het verhaal van de bagno's verteld. In een deel van het museum wordt ook het verhaal van de migranten, de huidige bewoners, verteld.

Het complex, de vroegere gevangenis, bestaat uit verschillende gebouwen. Een aantal van de gebouwen waren cellen (huizen) waar de

gevangenen waren ondergebracht.

In een van deze gebouwen zijn de verschillende cellen ingericht door de diverse bevolkingsgroepen van St. Laurent. Zo zijn hun objecten en hun verhaal terug te vinden in de cellen.

Verschillende bevolkingsgroepen ontmoeten elkaar in één gebouw

Het museum fungeert zo als ontmoetingsplaats van de verschillende groepen en anderen, met hun eigen verhalen, die zij met elkaar delen.

Inspirerende voorbeelden in Nederland

Peerke Donders Museum

In Tilburg is de lokale verering van Peerke Donders in een nieuw en actueel perspectief geplaatst. Peerke Donders is een Tilburgse missionaris die zich heeft ingezet voor het onderwijs en de melaatsenzorg in Suriname. Donders wordt al lang door de Tilburgse bevolking vereerd. Hij zou een lokale held genoemd kunnen worden. Aan die verering is een nieuwe actuele lading gegeven door zijn betekenis meer algemeen te maken en te plaatsen in de actuele ontwikkelingen in Nederland. De motivatie voor Peerke Donders om zich in te zetten voor de melaatsen in Suriname was naastenliefde. Het Peerke Donders Museum noemt zich daarom Museum van Naastenliefde. Het museum zet zich in om de naastenliefde tussen 'oude' en 'nieuwe' Tilburgers te versterken.

Het museum heeft een brede steun onder de Tilburgse bevolking en kan daarom zonder overheidssteun functioneren. Een van de drijvende krachten achter het museum is Paul Spapens, schrijver en oud-journalist met een sterke belangstelling voor lokale geschiedenis. Hij benadrukt de noodzaak om een erfgoedinitiatief, zoals het Peerke Dondersmuseum (of een museum in Diitabiki), van 'onderaf' te organiseren. De band met de lokale gemeenschap is in zijn ogen de belangrijkste factor voor succes en continuïteit.

Het Peerke Donders Museum is gevestigd op het terrein van het Peerke Donderspark. Dit processiepark is aangelegd om een processie langs de veertien kruiswegstaties mogelijk te maken. Het geboortehuis van Peerke Donders heeft op dit terrein gestaan – hij werd geboren als zoon van arme wevers – maar is verloren gegaan. Een vergelijkbaar wevershuisje is daarom verplaatst naar het terrein. Tevens is er een kapel die is gewijd aan Maria en de nagedachtenis van Peerke Donders.

Waarom is het een inspirerend voorbeeld?

Het museum geeft een nieuwe actuele inhoud aan het erfgoed van Peerke Donders. Peerke Donders heeft vanouds en nog steeds een breed draagvlak onder de Tilburgse bevolking. Het museum verbindt die lokale traditie met hedendaagse ontwikkelingen in Tilburg en in Nederland, met name de migratie van vluchtelingen en groepen uit andere culturen. Het museum geeft een nieuwe lading aan de kern van het erfgoed van Peerke Donders, namelijk naastenliefde, door ontmoetingen te organiseren tussen oude en nieuwe Tilburgers.

Wat kan worden overgenomen?

De 'bottom-up' aanpak, uitgaande van wat er leeft onder de bevolking zelf. De kern van het erfgoed (naastenliefde) gebruiken om een brug te slaan naar actuele en urgente vraagstukken.

Mogelijke ondersteuning of relatie?

Paul Spapens is bereid om mee te werken aan de ontwikkeling van een museum in Diitabiki. Hij is bekend met de situatie in Suriname en stelt zijn ervaring met het realiseren van het Peerke Donders Museum graag ter beschikking.

Organisatie van het project

Verzoek: Gaaman Bono Velanti, Grootopperhoofd van de Aukaanse stam

Opdrachtgever: Jinna Smit, programmamanager Gedeeld Cultureel Erfgoed bij de RCE

Projectteam: Arjen Kok, senior onderzoeker museale sector, RCE, projectleider en Linn Borghuis, Cultural Motion, in opdracht van de RCE, projectmedewerker

Medewerking en adviezen: Thomas Polimé, stichting Wooko Makandie, in opdracht van Gaaman Bono Velanti

De RCE dankt alle betrokkenen die hebben meegewerkt en deelgenomen aan het project, de verkenningen in Suriname en Nederland, de expertmeeting op 23 november 2016 in Paramaribo en de expertmeeting op 7 april 2017 in Arnhem en degenen die hebben meegewerkt aan de totstandkoming van het advies. Hun bijdrage is van groot belang geweest. We hopen dat zij ook in de toekomst zullen bijdragen aan het draagvlak voor dit initiatief van Gaaman Bono Velanti en de Aukaanse gemeenschap in Diitabiki en omgeving.

Rol Thomas Polimé in het project

Thomas Polimé is nauw betrokken bij de totstandkoming van dit advies van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed. Zijn kennis van de materie en van de Aukaanse gemeenschap, alsook zijn grote netwerk zijn van groot belang geweest voor de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van het project. Polimé heeft in Suriname het projectteam van de RCE begeleid en in Nederland de Aukaanse delegatie ondersteund.

Polimé heeft als adviseur en contactpersoon van de Gaaman zich ingespannen om de RCE te ondersteunen bij de voorbereiding en uitwerking van het advies. Het uiteindelijke advies aan de Gaaman komt vanzelfsprekend voor rekening van de RCE.¹

Delegatie van de Gaaman april 2017

De delegatie van de Gaaman die Nederland bezocht in april 2017 voor een verkennend bezoek bestond uit:

Kapitein Johan Djanie (lid kabinet Gaaman Bono Velanti)

Wensley Misiedjan (penningmeester Vereniging Aukaanse Gezagsdragers)

Fidelia Graand Galon (erevoorzitter internationaal Marron Vrouwen Netwerk)

John Setoe Misiedjan (lid kabinet Gaaman Bono Velanti)

¹ Thomas Polimé (1954) is deskundige op het gebied van Aukaans cultureel erfgoed en adviseur van de Gaaman. Hij is door de Gaaman belast met de communicatie rond dit project en treedt op als de contactpersoon en bemiddelaar voor de verschillende partijen die bij het project betrokken zijn. Polimé is cultureel antropoloog en woont in Culemborg. Hij is geboren in het dorp Ricanaumofa en opgegroeid in Mooitaki aan de Tapanahonrivier in Suriname, als zoon van een kapitein. Na zijn middelbareschoolopleiding bij de Evangelische Broedergemeente in Paramaribo studeerde hij culturele antropologie aan de Rijksuniversiteit Utrecht. In 2010 verscheen van zijn hand de catalogus De Kunst van Overleven bij de gelijknamige tentoonstelling in het Tropenmuseum, Amsterdam, over de Aukaanse collectie van het museum. Hij is als adviseur en onderzoeker bij verschillende museale projecten betrokken geweest. Momenteel adviseert hij onder meer het Musée Camp de la Transportation in St. Laurent, Frans Guyana.